

MANIFEST – Dia Mundial dels Docents, 5 d'octubre de 2022

La CME celebra el paper fonamental del professorat i el personal educatiu com a garants del dret a l'educació i reclama un augment del finançament en cooperació en matèria educativa d'acord amb les necessitats educatives actuals.

Amb motiu del Dia Mundial de les i els docents, des de la Coalició espanyola de la Campanya Mundial per l'Educació volem **reiterar el suport i la solidaritat amb el personal docent, els educadors i tot el personal de suport** i reivindicar el seu paper vital per fer realitat el dret humà a una educació de qualitat, equitativa, inclusiva i transformadora.

Volem advertir sobre la situació del professorat i el personal educatiu en el món. En el context de la crisi educativa actual, és urgent **que els governs facin un pas endavant** i que concebin l'educació com a peça fonamental en la cooperació internacional.

La pandèmia ha posat de manifest el valor insubstituïble de la professió docent, però també les difícils condicions de treball. A més, ha evidenciat les **condicions molt desiguals i freqüentment molt precàries** del professorat, en particular als països amb febles sistemes educatius, i ha agreujat així les crisis preexistents que limitaven l'accés a l'educació de qualitat a tot el món.

El professorat encara una sèrie de reptes de gran importància, als quals els governs han de fer front. Una qüestió fonamental és l'**escassetat de docents** que hi ha a nivell mundial. Així, es calcula que es necessiten 69 milions més de professors al món per aconseguir una educació de qualitat per a tots el 2030. Especialment complicada és la situació a l'Àfrica Subsahariana, on s'estima que més del 70% dels països s'enfronten a una manca de docents de primària i, sobretot, de secundària. Només en aquesta regió es necessiten 15 milions de professors i professores més per aconseguir els objectius relatius a l'educació el 2030.

Així mateix, ens trobem amb grans **desequilibris de gènere en la plantilla docent** a nivell mundial. La manca de dones docents és especialment preocupant en certs contextos com l'Àfrica o l'Orient Mitjà, on tenir una professora pot ser determinant per facilitar la retenció de les nenes dins del sistema educatiu, juntament amb altres aspectes com disminuir la violència a l'escola o oferir millors opcions per a la higiene menstrual. No obstant això, en altres contextos, com l'Amèrica Llatina i el Carib, la professió docent està altament feminitzada ja que els homes trien altres professions més reconegudes i remunerades.

En aquest sentit, **les condicions de treball d'una gran part del professorat en el món no són adequades**. La majoria dels sindicats de la professió docent assenyalen que els preocupa

que els salaris siguin massa baixos, que les condicions de treball s'estiguin deteriorant, que la infraestructura de suport a l'ensenyament i l'aprenentatge sigui insuficient i que aquestes qüestions no siguin una prioritat per a la inversió dels governs. A més, **el professorat raras vegades és consultat o participa en els processos de presa de decisions i en els processos de formulació de polítiques.**

Un altre dels grans problemes és la **falta d'accés a una formació de qualitat i a un desenvolupament professional continu** al llarg de la seva carrera. La qualitat del professorat continua sent un problema, sobretot en aquells països que tenen dificultats per contractar personal suficient, la qual cosa dona lloc a la contractació d'educadors/es sense formació, sovint amb contractes temporals. Per exemple, abans de la pandèmia, 1 docent de cada 3 a la regió de l'Àfrica Subsahariana i 1 de cada 4 a l'Àsia del Sud no tenien la qualificació suficient.

Com veiem els reptes que afronten els docents al món són molts i de gran importància. Per això, des de la CME volem fer una **crida a millorar l'educació i la situació del personal docent al món.**

En aquest marc, demanem a la comunitat internacional, i en particular al Govern espanyol, **augmentar el finançament en cooperació espanyola en matèria educativa i continuar treballant per destinar el 0,7% de la Renda Nacional Bruta a l'Ajut Oficial al Desenvolupament (AOD)**, del qual un 20% ha d'estar destinat a l'educació i un 10% a Ajuda Humanitària, i d'aquest un 10% ha de destinar-se a educació en situacions d'emergència. Això requereix establir un pla de metes anuals de cara al 2030 per complir aquests compromisos.

Així mateix, davant la crisi educativa, **exigim adoptar decisions audaces en la transformació de l'arquitectura financera internacional** que donin suport als països en desenvolupament

perquè puguin incrementar la inversió en educació. El pagament de nòmines del professorat és la principal despesa dels pressupostos d'educació: més del 90% del mateix es dedica a aquesta partida. Els Governos han de forçar les restriccions del FMI que posen per davant el control del dèficit a la inversió pública, la qual cosa és contradictòria al reconeixement per part de tots els actors que només amb una forta inversió en educació els Estats avançaran i progressaran en el creixement econòmic a mitjà i a llarg termini.

En aquest sentit, és fonamental que s'actui urgentment i es donin suport a **mesures per alleujar el deute** dels països menys desenvolupats, incloent mesures que encoratgin la inversió en serveis públics bàsics com l'educació. A més, es necessita donar suport als esforços dels països socis en **reformes fiscals** que permetin augmentar la recaptació i dedicar-la a cobrir serveis socials bàsics com l'educació.

En les polítiques i programes de cooperació en matèria educativa, el Govern espanyol i les Comunitats Autònomes **han de potenciar accions i programes destinats a afrontar reptes relacionats amb el professorat**: l'escassetat de docents, la deficient qualificació i les noves necessitats de desenvolupament professional com les competències digitals, i la millora de la situació i les condicions de treball. Han de **garantir un nombre convenient de professors/es i de personal educatiu, adequadament formats, contractats i remunerats**.

Per als contextos d'emergència, han de garantir que el professorat i el personal educatiu rebin **el suport adequat per impartir l'ensenyament i tinguin cobertes les necessitats psicossocials, socials i emocionals**, i assegurar-ne l'accés als suports necessaris. Així mateix, en situacions de risc cal garantir la seguretat per protegir les vides dels i les docents i les seves condicions de treball.

Espanya es troba actualment en un escenari polític favorable per millorar el seu paper i les seves contribucions a l'educació al món i recuperar el pes internacional en la matèria. En ple procés de reforma del sistema de cooperació internacional i amb fites molt rellevants en el segon semestre de 2022 —com l'elaboració del VI Pla Director de la Cooperació Espanyola, la discussió i aprovació dels Pressupostos Generals de l'Estat 2023, la discussió en el Congrés de la nova Llei de Cooperació per al Desenvolupament Sostenible i la Solidaritat Global— el nostre país ha d'establir compromisos valents i decidits per tal d'**alinejar-se amb els donants més compromesos de l'OCDE i la UE en matèria d'educació**. A més d'augmentar els recursos en la resposta mundial enfront de la crisi educativa i millorar l'atenció i el reconeixement al professorat i el personal educatiu com a garants del compliment del dret a una educació de qualitat, inclusiva, equitativa i transformadora, sense deixar a ningú enrere.